

Vypraveno

dne 3. 6. 2013

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MVCRP00T4PPA

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Jan Kubice

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne:
podpis:

30-05-2013

Praha

Č.j.: MV - 30892- 5/VS - 2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0135 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal státní občan (dále jen „žadatel“), trvale bytem zastoupený na základě plné moci , trvale bytem , proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11. 1. 2013, č.j.: VS - 2056/53/2 - 2012, jímž nebylo podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“) t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 3 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 30. 7. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 11. 1. 2013 byla jeho žádost podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že žadatel na území České republiky přicestoval v únoru 2006 se svojí snoubenkou, státní občankou České republiky, narozenou v Sýrii, se kterou v červenci 2006 uzavřel sňatek. Z tohoto manželství se děti nenarodily a manželství bylo k datu 24. 11. 2008 pravomocně rozvedeno před Obvodním soudem pro Prahu 4. Rozhodnutím odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 27. 3. 2006, č.j.: OAM -276/VL-11-04-2006 nebyl žadateli udělen azyl. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 8. 2006 bylo zastaveno řízení o žalobě proti uvedenému rozhodnutí. Trvalý pobyt v České republice byl žadateli povolen od 14. 11. 2006.

K jeho pracovní integraci bylo zjištěno, že žadatel začal pracovat v roce 2006 v hotelu F v Praze nejprve jako číšník. Od roku 2010 pracoval v recepci hotelu v Praze, v současné době podniká jako fyzická osoba a provozuje internetovou kavárnu a směnárnu v Praze 2.

Cizinecká policie ve svém stanovisku ze dne 23. 7. 2012 sdělila, že žadatel byl řešen pro porušení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „cizinecký zákon“). Za nenahlášení změny nové adresy v zákonné lhůtě mu byla uložena bloková pokuta 1 000 Kč.

II.

Žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, protože má na území České republiky ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt déle než požadovaných pět let a jeho výpis z evidence rejstříku trestů je bez záznamu.

Žadatel před Úřadem městské části Praha 3 neprokázal požadovanou znalost českého jazyka, dle záznamu úřadu nepochopil obsah dvou předložených článků z denního tisku a nedokázal je ústně sdělit. Nesplnil tak podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. Požádal o prominutí splnění této podmínky.

Žadatel, jak výše uvedeno, dle sdělení cizinecké policie, neplnil povinnosti vyplývající z cizineckého zákona. Rovněž řádně a včas neplnil své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. V období, kdy byl veden v kategorii osob bez zdanitelných příjmů, pohledávku ve výši 679 Kč (vyrovnání záloh za rok 2010) ze dne 8. 4. 2011 uhradil teprve 28. 11. 2011. Z uvedeného plyne, že žadatel také nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

Ministerstvo vnitra žadateli splnění těchto podmínek neprominulo, protože u žadatele nebyl shledán důvod hodný zvláštního zřetele, na základě něhož může Ministerstvo vnitra splnění zákonné podmínky prominout.

Součástí spisu je potvrzení Velvyslanectví Alžírské demokratické a lidové republiky v Praze ze dne 17. 4. 2012, v němž se uvádí, že právní předpisy státu, jehož je žadatel státním občanem, neumožňují v jeho případě propuštění ze stávajícího státního svazku. V případě žadatele by tak přicházelo v úvahu prominutí uvedené podmínky podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona o státním občanství (právní předpisy státu, jehož je státním občanem, neumožňují jeho propuštění ze státního svazku nebo tento stát odmítá o jeho propuštění vydat

Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (dále jen „Ústava“), z něhož vyplývá, že nabývání a pozbývání státního občanství stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, který výslovně v § 7 odst. 1 stanoví podmínky, které musí žadatel o udělení státního občanství splňovat. Při posuzování žádosti o prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky, se vychází z předpokladu, že jde o výjimku, pro kterou musí být dány závažné důvody. Nepostačí, že jde o skutečnost uvedenou v § 11 zákona o státním občanství. V celém správním řízení o udělení státního občanství České republiky se ministr vnitra řídí zásadami, uvedenými v § 2 správního řádu, i dalšími právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu České republiky.

Český právní řád považuje udělení státního občanství České republiky na žádost cizince za završení jeho integrace do české společnosti, nikoliv za její počátek nebo předpoklad pro její zahájení. Ministr vnitra proto konstatuje, že použití správního uvážení při rozhodování o udělení státního občanství České republiky, včetně posuzování splnění zákonných podmínek, je zcela namístě a je uplatňováno při rozhodování o všech žádostech v souladu se zásadou ochrany legitimního očekávání, zásadou nestranného postupu a rovného přístupu a zásadou ochrany veřejného zájmu. Pouze tímto zákonným postupem ve své komplexnosti je možné zajistit soulad zájmu žadatele a zájmu státu, který rozhoduje, zda žadatele do státního svazku přijme.

V.

Ministr vnitra dále uvádí, že prvostupňový správní orgán dostatečně zdůvodnil, proč nebylo žádosti vyhověno, jaké úvahy ho k tomuto závěru vedly, respektive proč splnění uvedených podmínek nebylo prominuto. Zde je nutné poukázat na názor vyslovený Ústavním soudem v usnesení ze dne 17. 5. 2007, sp.zn. II. ÚS 624/06: „Není pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou cizinci vstupovat na jeho území, pobývat na něm a případně získat státní občanství. Jinak řečeno, není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí.... Zákon o státním občanství nezakotvuje nárok, ale pouze možnost získání státního občanství České republiky při splnění zákonných podmínek. Jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti“. Podle zákona o státním občanství bylo po žadateli požadováno splnění podmínek podle § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Žadatel prokázal pouze svoji bezúhonnost podle § 7 odst. 1 písm. c) a požadovanou délku trvalého pobytu ke dni podání žádosti na území České republiky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními

doklad), avšak žadatel by musel splňovat i tu část „návětí“ § 11 odst. 2 zákona o státním občanství, kde se mj. uvádí, že má skutečný vztah k České republice, což nedodržováním právních předpisů České republiky neprokázal.

Protože žadatel nespĺňuje 3 z posuzovaných zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, které mu nebyly prominuty, rozhodlo Ministerstvo vnitra o zamítnutí žádosti.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí, které převzala zmocněnkyně dne 16. 1. 2013 podal žadatel k poštovní přepravě dne 24. 1. 2013 rozklad, označený jako „odvolání“. V něm uvádí, že v České republice žije od roku 2006, žádá o prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínky předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství. Žadatel dále uvádí, že chyboval v tom, že nedocházel do jazykové školy na výuku českého jazyka. Domníval se, že český jazyk se naučí komunikací se svými přáteli. K rozkladu dokládá potvrzení ze dne 24. 1. 2013 o účasti v nízkoprahovém kurzu českého jazyka, který pořádá Centrum pro integraci cizinců v Městské knihovně v Praze 1 a kopii osvědčení vydaného Českou národní bankou dne 13. 9. 2010 o absolvování dvoudenního kurzu, nutného pro jeho práci ve směnárně, vedeném v českém jazyce, kde se učil rozpoznat platné a falešné bankovky z různých zemí. Dodatečně žadatel k rozkladu doložil osvědčení o účasti ve výše uvedeném jazykovém kurzu v rozsahu 20 hodin výuky v lednu a únoru 2013. Uvedl, že v kurzu, konaném dvakrát týdně, pokračuje. Žadatel si je také vědom svých pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění a na úseku cizineckého zákona. Žádá o laskavost a přehodnocení zamítavého rozhodnutí o žádosti. Uvádí, že by byl rád řádným občanem České republiky, kde by chtěl trvale žít, pracovat a v budoucnu si založit rodinu.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny důkazy a skutečnosti, důležité pro rozhodnutí.

4

pojištění. S ohledem na tyto skutečnosti má ministr vnitra za to, že je třeba v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatel bude řádně plnit povinnosti vyplývající mu z českých právních předpisů.

VI.

Ministr vnitra konstatuje, že posoudil veškerý dostupný spisový materiál a všechny podklady pro rozhodnutí jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Protože ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl na návrh rozkladové komise, jak je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, rozklad zamítnout. Důvodem zůstává nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. b), d) a e) zákona o státním občanství, jejichž splnění nebylo žadateli prominuto.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

Ministr vnitra:

předpisy a neshledal v postupu správního orgánu I. stupně takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra je toho názoru, že při rozhodování o žádosti nebyly překročeny meze správního uvážení a nebylo rozhodováno na základě libovůle. Správní orgán I. stupně dle jeho názoru dbal, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu zjištěných řádným způsobem a zároveň dbal, aby nevznikl neodůvodněný rozdíl při rozhodování obdobných případů a jeho rozhodnutí tak bylo předvídatelné.

Ministr vnitra se ztotožňuje s důvody, které vedly prvostupňový správní orgán k neprominutí splnění výše uvedených podmínek. Ministr vnitra zdůrazňuje, že prominutí splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. d) a e) odvisí od toho, zda žadatel prokáže důvody zvláštního zřetele hodné, které by mu objektivně bránily předmětné podmínky splnit.

Ze záznamu o pohovoru, kterým byla ověřena znalost českého jazyka u Úřadu městské části Praha 3 vyplynulo, že žadatel neprokázal znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb. ze dne 23. 4. 1993. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, je základní a nezbytnou podmínkou pro jeho sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany být. Na uvedeném nemění nic ani dodatečně zaslané potvrzení ze dne 11. 4. 2013 o účasti na nízkoprahovém kurzu češtiny, pořádaném Centrem pro integraci cizinců, o.s.

Podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebyla žadateli prominuta. Žadatel neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění. Žadatel rovněž porušil ustanovení § 157 odst. 1 písm. r) cizineckého zákona, v tehdy platném znění tím, že nenahlásil změnu nové adresy v zákonné lhůtě a neuvedl žádné relevantní vysvětlení, na jehož základě by bylo možno neplnění těchto povinností posuzovat za důvody zvláštního zřetele hodné, vedoucí k úvaze o jejich prominutí. Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil zákonné povinnosti a platil veřejné dávky. Zde je relevantní poměr žadatele ke státu, jehož občanem se chce stát, respektování povinností k orgánům České republiky a vnitřní snaha vyznat se ve svých záležitostech, aby mohl dostát svým závazkům vůči České republice. V případě žadatele ministr vnitra žádný z důvodů hodných zvláštního zřetele neshledal. Jak je z výše uvedeného patrné, žadatel porušil nejen předpis upravující vstup a pobyt cizinců na území České republiky, ale i předpisy upravující veřejné zdravotní